

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612209580
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612209580.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Guniš & Partners s. r. o., so sídlom v Bratislave, Klincová 37/B, IČO: 36 862 657, proti žalovanému: Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom v A. U., M. P. XXX/XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 30,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/303/2012-55 zo dňa 29.11.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrzuje.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania neprižnáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 7C/303/2012-55 zo dňa 29.11.2012 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 30,48 eur a trovy konania vo výške 74,65 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to mesačnými splátkami po 15,- eur splatné vždy do 20.-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred od kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia. V zostávajúcej časti žalobu zamietol.

Rozsudok právne odôvodnil s poukazom na ust. § 710 a § 497 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Žalobca sa pôvodne domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 92,21 eur s 20 % ročným úrokom z omeškania od 14.12.2010 do zaplatenia na tom skutkovom a právnom základe, že s ním uzavrel dňa 7.8.2007 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Zmluvné strany sa dohodli na vedení účtu pre žalovaného. Žalovaný neuhradil žalobcovi debetný zostatok na účte, preto žalobca 15.7.2010 odstúpil od zmluvy. Výška debetného zostatku predstavovala 30,48 eur. Žalobca podaním zo dňa 14.11.2012 navrhol zmenu žaloby tak, že sa domáha zaplatenia istiny 30,48 eur, spolu so sankčným úrokom vo výške 20 % zo sumy 30,48 eur od 16.7.2010 do zaplatenia. Súd prvého stupňa dňa 29.11.2012 pripustil zmenu žaloby.

Žalovaný prejavil vôľu dlh uhradiť. Navrhol mesačné splátky vo výške 10,- eur. Študoval na univerzite v Banskej Bystrici do júla 2012. V súčasnej dobe si hľadá zamestnanie, má príjem len z brigádnickej činnosti.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázanú dôvodnosť žaloby. Medzi účastníkmi konania bolo nesporné uzavretie zmluvy, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému účet. V konaní bolo nesporné, že výška dlžnej sumy predstavuje debetný zostatok žalovaného vo výške 30,48 eur. Súd si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov, a preto nevykonával ďalšie dokazovanie a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 30,48 eur. Súd zamietol žalobu o zaplatenie sankčného úroku, keďže žalobca nepreukázal dôvodnosť priznania požadovaného úroku. Žalobcovi prislúchali úroky z omeškania, ktoré si však v dôsledku zmeny žaloby neuplatnil. Zmluvný úrok taktiež nebolo možné priznať, keďže sa ho žalobca domáhal po zániku zmluvy v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Úrok za požičanie peňazí prislúcha veriteľovi do doby splatnosti dlhu. Po uplynutí lehoty splatnosti prislúcha veriteľovi úrok z omeškania. Zmluvný úrok je odplata za užívanie požičanej istiny. Zmluvné úroky sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, od spôsobu splatenia istiny úveru, t.j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr so zaplatením poslednej splátky úveru. Úroky do vrátenia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť len v prípade, ak dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve (§ 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po splatnosti nezaplateného debetného zostatku (istina úveru) sa úročí istina úveru do zaplatenia (do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti). Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti (veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti). Súd povolil žalovanému na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 15,- eur, splatné vždy do 20.-teho dňa kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s platením jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia. Súd prvého stupňa prihliadol na jeho osobné, zárobkové a majetkové pomery. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. V odvolaní uviedol, že sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia 30,48 eur s 20 % ročným sankčným úrokom, a to z dôvodu uzatvorenej Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 7.8.2007, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bankové služby. Žalovaný na svojom účte zriadenom u žalobcu prečerpal finančné prostriedky do výšky 30,48 eur. Z dôvodu vykazovania debetného zostatku žalobca odstúpil od zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb listom zo dňa 7.7.2010. K tvrdeniu žalovaného o tom, že mu neboli doručované výpisy a nevedel, že sa dostal do debetu, uviedol, že medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté, že frekvencia výpisov bude mesačná, t.j. že žalobca bude žalovanému zasielať výpisy mesačne na adresu trvalého bydliska žalovaného. V tejto súvislosti poukazyval na všeobecné obchodné podmienky. K výroku týkajúceho sa zamietnutia návrhu v časti o zaplatenie sankčného úroku vo výške 20 % ročne, žalobca uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne s poukazom na všeobecné obchodné podmienky. Žalovanému boli ustanovenia všeobecných obchodných podmienok známe a jeho tvrdenie, že nevedel o tom, že nemôže ísť do debetu, sa javí ako zavádzajúce. Poukázal na čl. I. bod 6 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých je banka oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného sadzovníka poplatkov. Sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte je 20 % p.a. Vzhľadom na uvedené je odvolateľ toho názoru, že jeho nárok na sankčný úrok vo výške 20 % p.a. je oprávnený. Navrhol, aby krajský súd ako súd odvolací v napadnutej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca si súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že jeho finančná situácia sa od pojednávania ešte zhoršila, pretože si nemôže nájsť brigádu ani na pár dní. Snaží sa nájsť prácu do konca aj v zahraničí, ale nie je to jednoduché. Chcel by pokračovať v štúdiu na vysokej škole, ktorú prerušil, a preto si musí zarobiť. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že vedel, že nemôže ísť do debetu. Jeho tvrdenie je zavádzajúce. Zdôraznil, že dlh mu vznikol na základe mesačných poplatkov za vedenie účtu. Tak mu to aj v banke vysvetlili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané žalobcom v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli účastníci v odvolacom konaní, konštatuje, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, keď vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil postupom podľa ust. § 132 O.s.p. a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Správne súd prvého stupňa zamietol žalobu o zaplatenie sankčného úroku vo výške 20 %, pretože žalobca nepreukázal dôvodnosť tohto požadovaného sankčného úroku. Ani podľa odvolacieho súdu žalobca nepreukázal, že by boli medzi zmluvnými stranami dojednané sankčné úroky vo výške 20 %. V danom prípade nestačí odkaz na všeobecné obchodné podmienky, prípadne sadzobník poplatkov. V uzatvorenej Zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 7.8.2007 sa takéto dojednanie nenachádza. Žalobcovi by prislúchali úroky z omeškania, ktoré si však v dôsledku zmeny žaloby neuplatnil. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, z dôvodu jeho vecnej správnosti ho v odvolaní napadnutej časti potvrdil.

Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania nepatrí. Úspešný bol žalovaný, ktorý si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a zo spisu žiadne trovy odvolacieho konania žalovaného nevyplývajú, preto bolo rozhodnuté, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.